

§ 52 om reetablering af anpartskapitalen, når 40 pct. af denne er tabt.

EF-Domstolens dom i Centros-sagen

Dommen angår den selskabsretlige etablering af filialer af selskaber i andre medlemslande, mens de skatteretlige aspekter ikke berøres direkte i dommen.

EF-Domstolen afsagde den 9. marts 1999 dom i Centros-sagen. Sagen omhandlede spørgsmålet om, hvorvidt etablering af en filial af et britisk registreret selskab, der ikke driver erhvervmæssig virksomhed i UK, kunne nægtes selskabsretligt i Danmark. I sagen havde Erhvervs- og Selskabsstyrelsen afvist at registrere filialen, da registreringen i Danmark reelt ikke var en filialregistrering, men en hovedetablering af selskabet. Hovedformålet med filialregistreringen var efter Erhvervs- og Selskabsstyrelsens opfattelse at omgå danske retsregler om hovedetablering, herunder de danske krav til selskabskapital.

EF-Domstolen underkendte Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse og fastslog, at tilladelse til registrering ikke selskabsretligt kan nægtes. Domstolen fandt, at afgørelsen stred mod EF-traktatens artikler 43 og 48 (tidl. artiklerne 52 og 58) om fri etableringsret. Samtidig bemærkede EF-Domstolen, at det fremgår af Domstolens praksis, at nationale foranstaltninger, der kan genere udøvelsen af de ved traktaten sikrede grundlæggende friheder skal opfylde fire betingelser. De skal anvendes uden forskelsbehandling, de skal være begrundet i tvingende samfundsmæssige hensyn, de skal være egnede til at sikre virkeliggørelsen af de formål, de forfølger, og de må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet.

Højesterets dom i Centros-sagen

Højesteret afsagde dom i sagen den 3. februar 2000. Da Højesteret fandt, at det var usikkert, hvad der var oplyst i anmeldelsesblanketten i forbindelse med filialregistreringen, hjemvistes sagen til fortsat behandling i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Konsekvenser af Centros-sagen for told- og skattemyndighederne

En af konsekvenserne af Centros-sagen er, at kreditorernes, herunder told- og skattemyndighedernes muligheder for at inddrive tilgodehavender, forringes væsentligt, da det med virksomheder som Centros Ltd på den ene side ikke vil være muligt at gøre et personligt ansvar gældende, og da der på den anden side reelt ikke er nogen kapital i selskabet, der eventuelt vil kunne dække et tilgodehavende. Da der som nævnt ovenfor gives kredit med betalingen af skatter og afgifter, er told- og skattemyndighederne som den altoverve-

jende hovedregel kreditor i virksomheder, der driver erhvervsvirksomhed i Danmark. Konsekvensen af Centros-sagen er derfor mere vidtgående for told- og skattemyndighederne end for »almindelige« kreditorer, da told- og skattemyndighederne ikke kan nøjes med at lave »forretning« med de sikre debitorer. Samlet set må det siges, at told- og skattemyndighederne med afsigelsen af Centros-sagen bliver stillet væsentligt ringere med hensyn til sikkerhed for inddrivelse af skatte- og afgifts krav mod filialer af EU-selskaber, eftersom selskabskapitalen kan være væsentlig lavere end efter danske krav.

Desuden kan der ikke ses bort fra, at de, der har til hensigt at benytte en virksomhed med begrænset ansvar til unddragelse af skatter og afgifter, eksempelvis som et »skraldespandsselskab« i forbindelse med momskarrusselsvindel, vil finde det mere attraktivt at anvende filialer af »billige« udenlandske selskaber fremfor »dyre« danske selskaber.

Lovforslagets indhold

For at begrænse kreditrisikoen i forhold til danske og udenlandske selskaber m.v., der på registreringstidspunktet har formuer på mindre end 125.000 kr., foreslås der i momsloven, lønsumsafgiftsloven, kilde-skatteloven og arbejdsmarkedsfondsloven fastsat krav om, at der skal stilles sikkerhed til dækning af eventuelle krav på moms, lønsumsafgift, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og selskabsskat. Forslaget er bl.a. en udbygning af de gældende regler om forkortede afregningsperioder, sikkerhedsstillelse m.v., hvor virksomhederne, ledelsen eller ejerne er kendte som dårlige betalere (trip-trap-træsko modellen). Trip-trap-træsko modellen er opbygget med henblik på at forsøge at hindre personer, der tidligere har påført told- og skattemyndighederne tab, i at påføre myndighederne nye tab. Trip-trap-træsko modellen vil derfor i det omfang, man er bekendt med ejerkredsen bag en virksomhed kunne benyttes til at kræve sikkerhedsstillelse m.v., men i det omfang virksomhederne stiftes af personer, der ikke er kendte af told- og skattemyndighederne, eller virksomhederne stiftes gennem stråmænd eller stiftes i et land, hvor det ikke er muligt at få oplysninger om stifterne, vil trip-trap-træsko modellen ikke være til megen hjælp. For at tage højde for disse tilfælde, vil det være mere hensigtsmæssigt at fastsætte krav om sikkerhedsstillelse for virksomheder med beskedne kapitalgrundlag.

Reglerne får virkning, uanset om virksomhederne har hjemsted i udlandet eller her i landet.

På momsområdet vil forslaget dog kun få virkning i forhold til virksomheder, der har fast forretningssted